

Është koha të zgjohemi (5:14–18)

Shumë prej nesh pak kujdesen që të jetojmë si bij të denjë të Perëndisë, si fëmijë të dritës. Duket sikur jemi të përgjumur në errësirë. Kemi burime dhe mundësi të panumërta që t’i japim botës mesazhin e ungjillit dhe t’u shërbejmë njerëzve në emër të Jezusit. Megjithatë, duket se ecim të përgjumur. Duket se nuk jemi të drejtuar askund. Duket se pak na intereson të dimë se kush dhe çfarë jemi. Nuk na duket se puna që na ka dhënë Perëndia është urgjente.

Për shembull, ku është urgjenca e ungjillizimit? Zoti na dha Urdhërin e Madh: «Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjërat që unë ju kam urdhëruar» (Mateu 28:19–20a). Ku mund ta shikojmë urgjencën e këtij urdhëri? Çfarë mund të na zgjojë nga gjumi?

Çfarë i zgjoi kristianët e ditëve të para kur i zuri gjumi? Ata i zuri gjumi shpirtërisht. Te Efesianëve 5 Pali u bëri thirrje të zgjoheshin:

«Zgjuhu, ti që fle, dhe ringjallu prej së vdekurish, dhe Krishti do të shndrisë mbi ty» (5:14).

Pali i zgjoi ata që flinin me këtë mesazh:

Kujdesuni, pra, që të ecni me kujdes dhe jo si të marrët, por si të mençurit, duke e shfrytëzuar kohën, sepse ditët janë të mbrapshta. Prandaj mos u bëni të pakujdesshëm, por kuptoni cili është vullneti i Zotit. Dhe mos u dehini me verë, në të cilën ka shthurje, por

mbushuni me Frymë (5:15–18).

Fjalët e Palit mund të na japin disa ide.

VINI NË PËRDORIM URTËSINË

Thirrja e Palit për zgjim është një thirrje për urtësi: «Kujdesuni, pra, që të ecni me kujdes dhe *jo si të marrët, por si të mençurit*, duke e shfrytëzuar kohën, sepse ditët janë të mbrapshta» (5:15–16).

Në këtë shekull njerëzit kanë bërë më shumë zbulime dhe kanë fituar më shumë dije se asnjëherë tjetër. Ne kemi më shumë fakte se sa mund të vemë në përdorim, por botës sonë i mungon mençuria. Urtësia është më shumë se njohja e fakteve. Urtësia ka të bëjë me perspektivën, me një këndvështrim për jetën që përqëndrohet te Perëndia.

Salomoni kaloi një krizë besimi aty nga mesi i jetës së tij. Ai i ktheu shpinën Perëndisë dhe u përpoq të gjente lumturinë pa Perëndinë. Ai kishte dëshirën, paratë, kohën, energjinë dhe mundësinë të provonte çdo gjë që mendonte se do t’i jepte kuptim jetës së tij. Solomoni vendosi të ishte i marrë në vend që të ishte i mençur. Kërkimi i lumturisë pa Perëndinë e la të zhgënjyer dhe të demoralizuar. Ne sot kemi librin e Predikuesit i cili shërben si ditar i përpjekjeve të dështuara të Solomonit për të gjetur kënaqësinë e jetës pa Perëndinë.

Fjalët e Palit na kujtojnë përvojën e Solomonit. Pali tha: «Mos u bëni të pakujdesshëm (të marrë)».

Në ditët e sotme ai do të thoshte:

Mendoni se do të gjeni lumturinë po të jeni të pasur?
Mos u bëni të marrë.
Kujtoni se do të gjeni lumturinë në qoftë se blini atë shtëpi që ju pëlqen aq shumë?
Mos u bëni të marrë.
Kujtoni se do gjeni lumturinë po të dilni me atë djalë apo atë vajzë të bukur?
Mos u bëni të marrë.
Kujtoni se do të gjeni lumturinë sikur të gjeni atë punë që doni?
Mos u bëni të marrë.
Kujtoni se do të gjeni lumturinë po të pini dhe të merrni drogë?
Mos u bëni të marrë.
Kujtoni se do të gjeni lumturinë duke mos patur njeri mbi vete dhe duke bërë si u thotë mendja?
Mos u bëni të marrë.

Ka vetëm një mënyrë për të gjetur kuptimin e jetës dhe ka vetëm një mënyrë për të shfrytëzuar çdo mundësi: të jetojmë për Perëndinë. *Çfarëdo që të përpiqemi të bëjmë pa Perëndinë, nuk do të na sjellë kënaqësi.*

Zgjimi fillon me urtësinë.

VINI NË PËRDORIM AFTËSINË TUAJ PËR TË KUPTUAR

Zgjimi ka të bëjë gjithashtu edhe me të kuptuarit e rëndësisë së vullnetit të Perëndisë: «Prandaj mos u bëni të pakujdesshëm, por kuptoni cili është vullneti i Zotit» (5:17). Xhon Stot, një studiues Bible, shkroi: «S'ka gjë më të rëndësishme në jetë se sa të zbulosh dhe të bësh vullnetin e Perëndisë.»

Është koha që kristianët të zgjohen dhe të venë re rëndësinë e vullnetit të Perëndisë. Duhet të kuptojmë se jetojmë në një botë që nuk vepron në harmoni me vullnetin e Perëndisë. Bota qëndron kundër Perëndisë. Ajo nuk pranon që të ecë në harmoni me vullnetin e Perëndisë.

Çdo ditë e vëmë re se si bota ecën në drejtim të kundërt me vullnetin e Perëndisë dhe kjo ndikon edhe te kristianët e çdo moshe. Të gjithë ndjejmë presionin e një kulture që nuk është fare në harmoni me Perëndinë. Disa prej nesh duhet të zgjohen dhe të mendojnë për mënyrën se si zbaviten. Duhet të zgjohemi dhe të mendojmë për librat që lexojmë, për vendet ku shkojmë dhe për mënyrën si e kalojmë kohën. Duhet të zgjohemi dhe të kuptojmë se cili është vullneti i Perëndisë.

SHFRYTËZONI FUQINË

Një mënyrë e tretë për të zgjuar ata që janë

shpirtërisht në gjumë është fuqia. Fuqia për kishën vjen nga një burim i vetëm: nga Fryma e Shenjtë. Te Efesianëve 5:18 thuhet: «Dhe mos u dehini me verë, në të cilën ka shturje, por mbushuni me Frymë.»

Kur dikush është i dehur themi se ai është «nën ndikimin» e alkoolit. Ai kontrollohet nga efektet e alkoolit. Ai që është i dehur ecën ndryshe, flet ndryshe, mendon ndryshe dhe i trajton të tjerët ndryshe nga ç'do t'i trajtonte po të mos ishte i dehur. Kur dikush është i dehur, ai bëhet tjetër njeri.

Pali u bëri thirrje kristianëve të bëhen njerëz të ndryshëm duke u vënë nën ndikimin e Frymës së Shenjtë. Fryma kërkon të mbushë jetën tonë nëpërmjet Fjalës së Perëndisë. Megjithatë, mëkatet tona, kokëfortësia dhe refuzimi për t'u penduar mund të na zhveshin nga fuqia e Frymës. Kur jemi të hapur ndaj Perëndisë dhe të bindur ndaj Fjalës së Tij, Fryma e Shenjtë na mbush. Fuqia e Tij buron në jetën tonë.

Atëherë, si mund të mbushemi me Frymën? Së pari, *duhet të kemi dëshirë të mbushemi me Frymën.* Fryma nuk do mbushë jetën tonë sikur ne të mos kemi dëshirë që të marrim fuqinë e Tij. Në Bibël lexojmë:

Jezusi u çua në këmbë dhe thirri duke thënë: «Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pijë. Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, nga brendësia e tij do të burojnë lumenj uji të gjallë». Por këtë ai e tha për Frymën, që do të merrnin ata që do të besonin në të (Gjoni 7:37b–39a).

Zgjimi ynë ndaj fuqisë së Frymës fillon me etjen për atë që ofron Jezusi, me mundësinë për të qenë si Ai. Specialiteti i Frymës në botë është që të na bëjë si Jezusi, por Ai e bën këtë vetëm në qoftë se ne duam.

Së dyti, duhet t'i kushtojmë vëmendje thirrjes për t'u mbushur me Frymën *duke njohur Fjalën e Perëndisë*: «Fjala e Krishtit banoftë në ju me begatinë e vet» (Kolozianëve 3:16). Te Efesianëve 5:18 na thuhet që ta lëmë Frymën të na mbushë. Fryma dhe Fjala lidhen së bashku. Për t'u mbushur me Frymën duhet që të njohim Fjalën dhe që Fjala të banojë në ne. Mbushja e jetës sonë me Frymën bën që Fjala e Perëndisë të vijë e gjallë në ne. Fryma dhe Fjala punojnë së bashku.

Së treti, në mënyrë që të mbushemi me Frymën, duhet që të na bëhet *praktikë jetese dorëzimi ndaj Jezusit*. Fryma do të mbushë jetën tonë në qoftë se fjalët e Perëndisë do të bëhen qëllimi ynë në çdo

moment të jetës sonë. Pastaj nuk do të ecim më përgjumësh. Do të jemi zgjuar, duke ecur sipas Frymës dhe të fortë në fuqinë e Tij.

KONKLUZION

A jeni krisianë që ecni të përgjumur? Kthehuni përsëri te urtësia, te të kuptuarit dhe te fuqia që vjen si pasojë e të qenit të mbushur me Frymën. Është koha të shfrytëzoni mençurinë që vjen nga Perëndia,

të kuptoni vullnetin e Perëndisë dhe t'i bindeni atij, të kërkoni dhe të pranoni fuqinë që vjen si pasojë e të qenit i mbushur me Frymën. Perëndia do që kisha e Tij të rrijë zgjuar.

Në qoftë se nuk jeni kristianë, ka ardhur koha të kuptoni se çfarë ka bërë Krishti për ju. Kthehuni tek Ai, duke u penduar për jetën e kaluar dhe pagëzohuni për të larë mëkatet tuaja. Ngrihuni prej ujrave të pagëzimit që të ndriçoni botën me dritën e Krishtit. ☞

Autor: *Rusty Peterman*
Marrë nga seria: "*Efesianëve*"
© 2003 E VERTETA PER SOT
Të gjitha të drejtat të rezervuara